

Teorie inkluzivní výuky

Inkluzivní vzdělávání

"Inkluzivní vzdělávání znamená spravedlivý a rovný přístup ke vzdělávacím příležitostem pro všechny děti bez výjimky. Je kladen důraz na solidaritu, pospolitost, spolupráci a vzájemnou pomoc, spoluúčast na vlastním rozvoji, učení prostřednictvím podnětného prostředí a kvalitních učebních situací."
(Spilková, 2005)

Chceme-li zapojit do výuky všechny žáky bez výjimky, to znamená společně vzdělávat nejen žáky s odlišným mateřským jazykem a žáky "bez speciálních vzdělávacích potřeb", ale i další žáky, jako například žáky mimořádně nadané, či žáky s poruchami učení, žáky se sociálním znevýhodněním nebo žáky s postižením, směřujeme k **inkluzivnímu vzdělávání** a vytváříme **inkluzivní školu**. Inkluzivní škola vzdělává všechny žáky společně a poskytuje každému jednotlivci individuální přístup dle jeho individuálních potřeb, které průběžně vyhodnocuje. To minimalizuje možnost vyčlenění z výuky i z

kolektivu a boří možné sociální i vzdělávací bariéry.

Inkluzivní vzdělávání může fungovat pouze v případě, kdy škola vytvoří konkrétní opatření podpory pro žáky i pro pedagogické naplnit potřeby všech dětí i pedagogů a hledat pozitivní přínos každého žáka, který přichází, je pak ideálním místem pro formování kvalitních interpersonálních vztahů a celkový rozvoj všech (žáků i pedagogů).

Téma inkluze samozřejmě vnímáme jako zastřešující přístup ke vzdělávání všech žáků, který vede k celkové změně pohledu na vzdělávání.

Zdroj:

Spilková, V. a kol., (2005). *Proměny primárního vzdělávání v ČR*. Praha: Portál.

